

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 4. novembra 2015 v trestnej veci obžalovaného **J. U. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu prípravy** podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného J. U. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T/18/2015, z 1. októbra 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného J. U. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku na hlavnom pojednávaní konanom 1. októbra 2015 uznesením, sp. zn. PK-2T/18/2015, postupom podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného J. U. o prepustenie z väzby na slobodu a podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku zmenil dôvody väzby tak, že menovaný je v súčasnosti vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie špecializovaný trestný súd odôvodnil tak, že: „Súd viazaný povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 79 ods. 2 Trestného poriadku skúmal, či dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku u obžalovaného v štádiu trestného konania po vyhlásení rozsudku naďalej trvajú, alebo či sa zmenili. Súd mal pritom na zreteli, že väzba plní vždy len zaistovacia funkciu, v žiadnom prípade nie sankčnú. J. U. bol vzatý do väzby a ponechaný vo väzbe do skončenia prípravného konania podaním obžaloby z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Tieto dôvody pretrvali až do vyhlásenia rozsudku. K tomu súd uvádza, že obžalovaný J. U. bol rozsudkom

Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 1T/8/2000, zo dňa 1. júna 2000 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3To/43/2000, zo dňa 24. augusta 2000 právoplatne odsúdený pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., na trest odňatia slobody 10 rokov so zaradením na výkon trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Svedok - poškodený R. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že okrem noža, ktorým na neho J. U. predtým zaútočil, u neho nevidel žiadnu zbraň. Uviedol však aj to, čo hovoril J. U. pri pive v krčme, že keby sa mu niečo stalo, nemá s tým problém, kto ho naserie, tak toho proste zastrelí. Doslova takto. Keď viedol takéto debaty, tak sa tváril, akože takým dojmom, že nejakú strelnú zbraň drží, alebo teda že má. Svedok - poškodený B. uviedol, že mal taký dojem, akoby ho J. U. v poslednom období niekedy sledoval. Z výpovede PhDr. R. M.,PhD., znalca z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia dospelých, vyplynulo, že u J. U. sa prejavujú príznaky paranoidnej emočne nestabilnej a disocálnej poruchy v pozadí s diskretnými príznakmi mozgovej patológie. Tieto príznaky boli pravdepodobne dlhodobo prítomné. Zvýraznili sa práve počas výkonu práce policajta, a potom v neskoršom veku. Znalec ďalej uviedol, že agresívne tendencie obžalovaného sa prejavujú za určitých okolností, v určitých situáciách, ktoré on vyhodnotí ako subjektívne nebezpečné. A to, že ich vyhodnotí ako subjektívne nebezpečné súvisí práve s prevažne emočným hodnotením týchto situácií. Racionalita sa veľmi ľahko dostáva do úzadia a on koná viac pod vplyvom emócie ako na základe zváženía objektívnej reality a racionálneho vyhodnotenia situácie. Ráció je potlačené vplyvom užitia alkoholických nápojov. Znalec tiež uviedol, že z psychologického hľadiska možno počítať s recidívou trestnej činnosti, najmä ak bude pokračovať v abúze alkoholických nápojov a budú mu dostupné strelné zbrane“. **K zmene dôvodov väzby špecializovaný trestný súd uviedol:** „V prípade dlhšie trvajúcej väzby riziko úteku neprávoplatne odsúdeného hrozí už zo samotnej skutočnosti neprávoplatného odsúdenia na vysoký trest, ktoré sa od momentu vydania takého rozsudku považuje za uväznenie a nie za zákonné zatknutie alebo iné zbavenie osobnej slobody za účelom predvedenia pred súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú oprávnené dôvody vedúce k domnienke, že je nutné zabrániť takej osobe v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní, splnenie podmienky hrozby úteku uvedenej v § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku. Za vysoký trest sa v zmysle ustálenej judikatúry považuje trest osem rokov odňatia slobody a vyšší, pričom pre posúdenie, či môže byť uložený vysoký trest, je vždy pomocným pravidlom základná zákonná sadzba. Súd vychádzal i z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2015, sp. zn. I. ÚS 250/2015, v ktorom sa konštatuje, že neprávoplatné odsúdenie spojené s hrozbou vysokého trestu spolu s ďalšími skutočnosťami, akými sú predovšetkým existencia

d'alších trestných konaní ako aj trestná minulosť obvineného, sú dostatočné na odôvodnenie útekovvej väzby. Podľa názoru špecializovaného trestného súdu v tejto veci nie je potrebné skúmať, či existujú ďalšie skutočnosti odôvodňujúce obavu z úteku i s prihliadnutím na trestnú minulosť J. U., ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 1T/8/2000, z 1. júna 2000 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3To/43/2000, zo dňa 24. augusta 2000 právoplatne odsúdený pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody 10 rokov so zaradením na výkon trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Z výkonu trestu bol podmienene prepustený rozhodnutím Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2Pp/84/06, z 22. júna 2006 so skúšobnou dobou na 6 rokov.“

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas priamo na hlavnom pojednávaní 1. októbra 2015 sťažnosť obžalovaný J. U., ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu z väčšej časti kritikou vyhláseného odsudzujúceho rozsudku a vysvetlil, že sa trestného činu nedopustil. K samotnej väzbe argumentoval tak, že: „Poukazujem na tú skutočnosť, že žijem trvale so svojou matkou V. U., nar. X. v A., ktorá je ťažko chorým onkologickým pacientom, potrebuje moju starostlivosť. Preto nemám dôvod k úteku alebo vyhýbaniu sa trestu, keďže som toho názoru, že v mojom prípade som nepojal úmysel pripraviť zločin úkladnej vraždy R. B., moje ovládacie zložky vôle boli podstatne znížené v dôsledku úrazu hlavy, ktorý som utrpel a v dôsledku požitia piva. Chcem sa protialkoholicky liečiť, a preto zo všetkých týchto hľadísk som toho názoru, že dôvody väzby u mňa pominuli, a preto sa domáham prepustenia z väzby“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva nasledovné:

- uznesením vyšetrovateľa „NAKA“ ,sp. zn. ČVS: PPZ-1075/NKA-PZ-ZA-2014, zo 17. decembra 2014 (č.l. 2-3) bolo J. U. vznesené obvinenie za spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona pre skutok uvedený vo výrokovvej časti označeného uznesenia,

- uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. Tp/106/2014, z 19. decembra 2014 (č.l. 24-26) bol obvinený J. U. vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Lehota väzby začala plynúť 15. decembra 2014 o 23.10 hodine. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 2Tost/1/2015, z 13. januára 2015 (č.l. 27-29) zamietol sťažnosť obvineného proti označenému uzneseniu,

- dňa 5. júna 2015 podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky obžalobu (č.l. 471-480) na obvineného J. U. za spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona,

- dňa 18. júna 2015 špecializovaný trestný súd rozhodol uznesením, sp. zn. PK-2T/18/2015, (č.l. 524-529) o ponechaní obvineného vo väzbe a o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 4Tost/17/2015, z 25. júna 2015 zamietol sťažnosť obvineného podanú proti označenému uzneseniu (č.l. 541-543),

- dňa 1. októbra 2015 špecializovaný trestný súd vyhlásil rozsudok, sp. zn. PK-2T/18/2015 (č.l. 636-654), ktorým bol obžalovaný J. U. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Trestného zákona pre skutok, že

dňa 15. decembra 2014 si s vopred uváženou pohnútkou usmrtiť poškodeného, R. B., nar. X., bytom Š., v presne nezistenom čase, vo večerných hodinách, v meste Š., zobral z rodinného domu, na ul. A.78, revolver zn. Atak Arms Ltd., model STREAMER R1, kaliber 6mm ME Flobert, v.č. X. s vloženými 2 ks mosadzných nábojníc, ktoré tvorili súčasť nábojov s okrajovými zápalmi kalibru 6mm ME Flobert, výrobcu Seiller&Bellot a 3 ks nábojov s okrajovým zápalom kalibru 6mm ME Flobert, výrobcu zn. Seiller&Bellot, s mosadznými nábojnicami, ktoré sú laborované sférickými olovenými strelami a samonabíjaciu pištoľ zn. Walther model PP (plynovka), kalibru 9 mm P.A.Blanc, v.č. G. so zásobníkom, a následne odišiel k pohostinstvu U., ktoré sa nachádza na ul. Š. v obci Š., a tu sa postavil pred odostreté okno pohostinstva, kde sa v tom čase okrem iných, nachádzal aj poškodený R. B., ktorému ukázal jednu zo strelných zbraní, ktoré mal so sebou a ľavou rukou si prešiel krížom pod krk, načo poškodený z obavy o svoj život a zdravie, telefonicky privolal hliadku PZ, ktorá

následne J. U. našla na ulici pred obytným domom poškodeného R. B., a na ich výzvu, čo tam robí, tento hliadke uviedol, že čaká na R. B., ktorého chce zabiť zato, čo mu urobil pred dvomi rokmi, a že sa mu chce zato pomstiť, načo bol príslušníkmi PZ predvedený a strelné zbrane, ktoré mal pri sebe, na výzvu príslušníkov PZ dobrovoľne vydal, pričom uvedené zbrane a strelivo sú v zmysle ustanovenia zákona č. 190/2003 Z.z. v platnom znení, považované za strelivo a zbrane kategórie D, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva právnická alebo fyzická osoba staršia ako 18 rokov, ktorá je v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony, pričom J. U. bol dňa 1. júna 2000 rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 1T/8/2000, uznaný za vinného z pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Za to bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pričom na výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň špecializovaný trestný súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky, taktiež trest prepadnutia veci – zbraní a uložil mu ústavné protialkoholické liečenie,

- dňa 1. októbra 2015 špecializovaný trestný súd, teraz sťažnosťou napadnutým uznesením, sp. zn. PK-2T/18/2015, zamietol žiadosť obžalovaného J. U. o prepustenie z väzby a zmenil dôvody väzby.

Najvyšší súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu konštatuje, že napadnuté uznesenie možno s výhradami akceptovať, pretože v samotnej podstate je správne a jeho neúplné odôvodnenie doplní sám najvyšší súd týmto uznesením.

V každom prípade však platí, že ďalšie trvanie väzby obžalovaného J. U. je opodstatnené a súčasnému stavu veci zodpovedajú aj špecializovaným trestným súdom ustálené dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku. Podrobné a presvedčivé vysvetlenie, prečo sú tieto dôvody väzby dané aj v súčasnom štádiu konania poskytol už špecializovaný trestný súd, a preto najvyšší súd na odôvodnenie napadnutého uznesenia v tejto časti odkazuje.

Výhrada najvyššieho súdu sa týka znenia výroku pod bodom II. uznesenia, ktorý nemožno považovať za štandardný. Z dôvodu lepšej zrozumiteľnosti a zaužívaným štandardom by bolo na mieste vyhlásiť označený výrok napr. nasledovne : „Podľa § 79 ods. 2

Tr. por. mení dôvody väzby u obžalovaného J. U. tak, že ich **rozširuje** aj o dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku s tým, že obžalovaný bude ďalej vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku alebo vo všeobecnosti napríklad tak, že podľa § 79 ods. 2 Tr. por. mení dôvody väzby u obžalovaného XY tak, že **vypúšťa** dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku s tým, že obžalovaný bude ďalej vo väzbe len z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.“

Vytýkaná nepresnosť vo formulácii označeného výroku však nemá dopad na jeho správnosť v samotnej podstate, nakoľko z odôvodnenia uznesenia je zrejмый presný zámer špecializovaného trestného súdu, a preto najvyšší súd nepovažoval za nevyhnutné zrušovať uznesenie špecializovaného trestného súdu a nahrádzať jeho výrok pod bodom II. v podstate takým istým ale zrozumiteľnejším výrokom.

V ďalšom najvyšší súd poznamenáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze *II. ÚS 67/2013*, z 5. júna 2013 ustálil, že súd rozhodujúci o väzbe je vzhľadom na preferenciu osobnej slobody vyplývajúcu z článku 5 ods. 1 Dohovoru povinný pri rozhodovaní o väzbe skúmať, či účel väzby nemožno rovnako dobre dosiahnuť ponechaním, alebo prepustením obvineného na slobodu za súčasného dohľadu probačného a mediačného úradníka a to aj v prípadoch, ak takýto návrh nebol podaný. Ďalej ústavný súd vysvetlil, že z ustanovenia článku 5 ods. 3 Dohovoru vyplýva pre národné súdy povinnosť **odôvodniť**, prečo nepovažujú alternatívy k väzbe za použiteľné. Nedostatok takého **odôvodnenia** môže predstavovať porušenie článku 5 ods. 3 Dohovoru a ďalej, že súd je povinný najmä **odôvodniť**, či a do akej miery ponechanie obvineného na slobode (so zohľadnením účinkov dohľadom probačného a mediačného úradníka a prípadnom uložení primárnych povinností a obmedzení podľa § 82 Tr. por.) zvyšuje riziko naplnenia konania.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze, *IV. ÚS 346/08*, zo 16. decembra 2008 uviedol, že príslušný súd je povinný zaoberať sa a rozhodnúť o návrhu na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z vyššie uvedeného možno vyvodiť a zovšeobecniť nasledovné:

Ak bol podaný návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, súd, resp. sudca pre prípravné konanie je vždy povinný o takomto návrhu

rozhodnúť samostatným výrokom (IV. ÚS 346/2008). Ak takýto návrh nebol podaný, súd, resp. sudca pre prípravné konanie je s ohľadom na povahu dohľadu probačného a mediačného úradníka vždy povinný zaoberať sa možnosťou nahradenia väzby týmto procesným prostriedkom a v prípade negatívneho záveru svoje stanovisko vysvetliť v odôvodnení uznesenia (II. ÚS 67/2013).

Špecializovaný trestný súd sa pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného J. U. nezaoberal možnosťou nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, pretože odôvodnenie napadnutého uznesenia nerieši túto otázku. Rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a jeden celok, preto možno vytýkaný nedostatok napraviť prieskumnou a rozhodovacou činnosťou najvyššieho súdu, ktorý nižšie vysvetlí, prečo nezistil podmienky na nahradenie väzby obžalovaného J. U. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Na pozitívne rozhodnutie o nahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka musia byť splnené podmienky uvedené v § 80 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 Tr. por.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo písm. c/ môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode, alebo prepustiť ho na slobodu, ak

c/ s ohľadom na **osobu** obvineného a **povahu** prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 80 ods. 2 tretia veta Tr. por. ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a/ až písm. c/ alebo písm. e/, alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4, možno záruku alebo sľub prijať, alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú **výnimočné okolnosti prípadu**.

Najvyšší súd pri úvahách či možno väzbu obžalovaného J. U. nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka dospel k negatívnemu záveru.

Menovaný je stíhaný za obzvlášť závažnú trestnú činnosť, ktorej následky mohli byť fatálne, ak by včas nezasiahla polícia. Existuje veľký predpoklad (s ohľadom na osobu obžalovaného), že k dokonaniu trestného činu nedošlo len z objektívnych príčin (zásah polície) a nie zo subjektívnych dôvodov na strane obžalovaného. Už samotná závažnosť a **povaha** prejednávaného prípadu neumožňuje najvyššiemu súdu vysloviť, že nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a následné prepustenie obžalovaného na slobodu by bolo dostatočné na to, aby bol naplnený účel väzby. Okrem toho zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 1T/8/2000, z 1. júna 2000, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3To/43/2000, z 24. augusta 2000 uznaný za vinného zo spáchania pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený 22. júna 2006. Táto okolnosť dokumentuje sklony obžalovaného J. U. k páchaniu násilnej trestnej činnosti a spolu so záverom znalca z odboru psychológie, že u obžalovaného možno z psychologického hľadiska počítat s možnosťou recidívy v trestnej činnosti, najmä, ak bude pokračovať v abúze alkoholických nápojov a ak mu budú dostupné strelné zbrane, vytvára z pohľadu **osoby** obžalovaného prekážku na pozitívne rozhodnutie o nahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, ktorý by podľa názoru najvyššieho súdu v žiadnom prípade nemohol splniť svoj účel.

Podmienenie použitia procesných prostriedkov nahradenia väzby podľa § 80 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku a § 81 ods. 1 Tr. por. **výnimočnými okolnosťami prípadu** v zmysle § 80 ods. 2 a § 81 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku upresňuje článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na účely postupov vnútroštátnych orgánov pri rozhodovaní o väzbe tak, že zohľadňuje nielen závažnosť skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie (obzvlášť závažný zločin), ale aj správanie sa obvineného, ktorý nerešpektuje dobrodenie vo forme predchádzajúceho ponechania na slobode, na základe už použitých prostriedkov nahradenia väzby (§ 80 ods. 3, § 81 ods. 4 Tr. por.) alebo dokonca opätovne vyvolá existenciu dôvodov väzby potom, čo bol z väzby prepustený (opätovná väzba). Výnimočná okolnosť prípadu sa posudzuje z hľadiska pomerov páchatel'a a podstatných okolností prípadu.

So zreteľom na vyššie uvedené najvyšší súd konštatuje, že ani osoba obvineného a ani povaha prejednávaného prípadu nedávajú dostatočnú záruku na to, aby účel väzby mohol byť dosiahnutý dohľadom probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd navyše

nezistil existenciu žiadnej výnimočnej okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2 tretia veta Tr. por.) na pozitívne rozhodnutie o nahradení väzby týmto procesným prostriedkom.

Najvyšší súd napravil pochybenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku v tejto časti sám týmto rozhodnutím.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky väzby, ktorými sú **dôvodnosť** (opodstatnenosť) trestného stínania a **existencia niektorého z dôvodov väzby** najvyšší súd konštatuje, že aj v súčasnom štádiu konania sú naplnené do takej miery, aby odôvodňovali ďalšie pretrvávanie väzby.

Vyhlásením odsudzujúceho rozsudku (hoci neprávoplatného) sa dôvodnosť trestného stíhania neoslabila, ale práve naopak. Najvyšší súd vychádzajúc z predloženého spisového materiálu nemá v súčasnom štádiu konania dôvod spochybňovať kvalitu ani rozsah vykonaných procesných úkonov, ktoré preukazujú podozrenie na spáchanie trestného činu uvedeného v rozsudku špecializovaného trestného súdu. Dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku ustálené u obžalovaného J. U. súdom v napadnutom uznesení nezanikli (podľa písm. a/ dokonca vznikli) a ani sa neoslabil, pričom i v nastávajúcom súdnom konaní hrozí obava, že obvinený by mohol obdobným, ale i iným spôsobom nielen dokončiť trestný čin, ktorý pripravoval, ale aj ujsť, alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestu, ktorý mu hrozí.

Argumenty obžalovaného o tom, že jeho chorá matka potrebuje zdravotnú starostlivosť, ktorú jej on ako syn poskytuje a ani ďalšie v sťažnosti uvedené najvyšší súd nepovažuje za akceptovateľné na to, aby mohlo byť rozhodnuté o jeho prepustení z väzby na slobodu.

Preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. novembra 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.

Vypracoval: JUDr. Martin Bargel

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová